Contributed by Foti Benlisoy, Selin Pelek
donderdag, 01 maart 2012 - Last Updated vrijdag, 02 maart 2012

Het is een oude gewoonte van de Turkse staat om politieke kopstukken die de wensen van het Koerdische volk vertegenwoordigen op te sluiten. De eerste groepsarrestaties waren in 1959 toen 49 Koerdische intellectuelen opgepakt werden – in de jaren negentig waren het groepsexecuties.

Tegenwoordig, onder de regering van premier Erdoğan en zijn Adalet ve Kalkınma Partisi (AKP – Rechtvaardigheid en Ontwikkeling Partij), is er opnieuw sprake van grootschalige arrestaties. Sinds 2009 zijn bijna 8000 mensen opgepakt op beschuldiging van betrokkenheid bij de KCK, een organisatie die zou fungeren als de stedelijke arm van de PKK.

Dergelijke arrestaties vonden eerder vooral plaats in het oosten van het land maar er worden nu ook ten westen van de Eufraat academici en schrijvers opgepakt. De recente arrestaties van de hoogleraar Büşra Ersanlı en de uitgever Ragıp Zarakolu leidden tot aanzienlijke woede in het intellectuele milieu. In de ogen van veel mensen heeft de Turkse regering met deze arrestaties haar masker laten vallen. Het is duidelijk dat de AKP, die zich lang profileerde als een slachtoffer van de gevestigde machten en zelfs als ‘revolutionair’, met veel enthousiasme de oude gewoontes van de Turkse staat heeft overgenomen. De AKP weigert wie dan ook een bemiddelende rol in het conflict met de Koerden te laten spelen en de gevangenissen zijn overvol met Koerden die weigeren zich naar de wensen van de AKP te schikken. Zelfs de geringste aanwijzing die KCK-verdachten in verband zou brengen met terrorisme ontbreekt.

Oorlog

De regering voert een asymmetrische oorlog tegen de eigen burgers. Alle voorstanders van vrede zijn ‘de vijand’. Sinds het electorale succes van de pro-Koerdische BDP (Barış ve Demokrasi Partisi, Vrede en Democratie Partij) is de AKP nog repressiever gaan optreden, met de bestrijding van ‘terrorisme’ als het excuus. Alle structuren van de Koerdische gemeenschap zijn het doelwit. Eerder maakten de zogenaamd gematigde politici het tot een cliché om over de Koerdische beweging te verklaren dat deze de wapens neer moest leggen en in alle openheid aan politiek moest doen. Met de laatste golf van arrestaties heeft deze pretentie van democratisch pluralisme definitief alle geloofwaardigheid verloren.

De huidige staat van democratie in Turkije kan als volgt worden samengevat; steun voor een politieke partij die deelneemt aan verkiezingen en zelfs vertegenwoordigd is in het parlement kan je tot doelwit maken van de ‘vastberaden strijd tegen terrorisme’ van de regering. Je partij blijft bestaan maar het is niet toegestaan om middels deze partij deel te nemen aan het politieke leven. Je kan tot een ‘terrorist’ verklaard worden op basis van niet meer dan je muzikale voorkeur of privé conversaties en gearresteerd worden op basis van bewijsmateriaal dat zo geheim is dat zelfs je advocaat het niet mag inzien. Of je kan gevangengezet worden op grond van de overweging dat zolang je op vrije voeten bent, je de geheime bewijzen van je misdaden zou kunnen verdoezelen.

Dit alles heeft een tweeledig doel: de Koerden, de best georganiseerde oppositie in Turkije, moeten buigen voor de AKP en iedereen die voorstander is van een waardige vrede moet zwartgemaakt worden. Met zijn anti-KCK operaties probeert de AKP regering de Koerden uit te schakelen als politieke factor, hen onzichtbaar te maken. In een filosofische bui somde Erdoğan zijn visie op de situatie eens op door te stellen dat ‘als je er niet aan denkt, er ook geen Koerdisch probleem is’.

Het is duidelijk dat dit niet om het gebruik van wapens gaat. De repressie heeft duidelijk de

dubbelhartigheid van Erdoğan's recente verklaring dat 'wij terrorisme bevechten en onderhandelen met politieke wil' aangetoond. In de leefwereld van de AKP kopstukken zijn de Koerden slechts een folkloristisch verschijnsel, een 'inheemse bevolking' die zich naar hun gezag moet schikken en zo nodig met dwang moet worden 'opgevoed'.

Iedereen die de grenzen van dit wereldbeeld overschrijdt, in de bergen, in de vlakten en in de steden, wordt tot een vijand van de staat en zijn leger, politie en zo nodig van zijn 'verstandige' burgers.

Politicide

Dit gaat veel verder dan een politieke heksenjacht of laster en verdachtmaking zonder enige vorm van bewijs: het is werkelijk een staat van oorlog. Er is meer aan de hand dan het opzwepen van nationalistische hysterie door Turkse politici die hun eigen positie pogen te versterken. In de snel op elkaar volgende operaties van de Turkse staat worden bijna alle sociale en politieke organisaties van Koerden aangevallen. Zoals gezegd wil de AKP de Koerdische kwestie oplossen door de Koerden simpelweg uit te schakelen als een politieke factor: dit is een vorm van 'politicide', het elimineren van de werkelijke of potentiële politieke, culturele of intellectuele leiders van een onderdrukte gemeenschap.

De anti-KCK operaties zijn een manier om het uitgebreide milieu van Koerden die in staat zijn als politieke, sociale, morele en culturele voortrekkers op te treden te elimineren zonder van al te openlijk geweld gebruik te maken. De regering wil iedereen die de Koerdische kwestie kan presenteren in termen die afwijken van het voorgeschreven script het zwijgen opleggen door hen te vereenzelvigen met 'terrorisme'. Dit is een weloverwogen politieke strategie van de Turkse staat. Het optreden van de AKP regering te bestempelen als een 'heksenjacht' of fanatisme onderschat de ernst van de situatie.

Terwijl de regering de Koerden probeert te beroven van politiek, intellectueel en moreel leiderschap, probeert ze hen tot een pariavolk te maken, zonder enige politieke vertegenwoordiging, en afhankelijk van de gunsten van officials. De geleidelijke maar systematische politicide door de Israëlische staat van het Palestijnse volk, met als doel de afbraak van hun politieke en sociale bestaan, is een afschrikwekkend voorbeeld. Terwijl AKP politici vooral in campagnetijd uitblinken in nationalistische retoriek klinkt aan de top van de staat zelfs de roep om wraak op de zogenaamde terroristen. Voor Koerden of een Koerdische volk is geen plaats in het wereldbeeld van de Turkse regering, hoogstens voor mensen 'van Koerdische origine' met enkele individuele en culturele rechten- en zeker niet voor een Koerdisch volk dat collectief optreed en zijn eigen vertegenwoordigers heeft.

Het resultaat van dit beleid zijn duizenden arrestaties en veroordelingen. Als we deze voortdurende politicide geen halt toe kunnen roepen zullen we er allemaal onder lijden.

Om aandacht te vragen voor de arrestaties en op te roepen tot het respecteren van rechten van de Koerden werd een petitie opgestart op www.ipetitions.com/petition/detentionsinturkey.

Dit artikel verscheen oorspronkelijk in Sosyalist Demokrasi için Yeniyol, tijdschrift van onze gelijknamige Turkse zusterorganisatie. Vertaling: redactie Grenzeloos.